

heder, som eksempelvis ændringer i importørens aktiviteter eller udviklingstendenser i de hidtidige indberetninger, kan berettiget brug af en anden metode.

Økonomi- og erhvervsministerens beføjelse til at fastsætte og indberette et skønnet tal er ikke, som protokollen foreskriver, det korrekte tal, og bør derfor ikke tages i brug, før end andre midler til tilvejebringelse af korrekte oplysninger er udtømte, eller det af tidsmæssige årsager ikke vil kunne være muligt for staten at opfylde sin oplysningspligt på anden vis.

Til § 1, nr. 11 og 12

§ 204, der vedrører anlæggelse af erstatningssager, udvides til også at omfatte 2003-fondsprotokollen.

Efter den foreslåede § 204, stk. 1 og 2, hvor protokollens artikel 7, stk. 2 og 3, er indføjet, er de domstole, der, jf. § 203, stk. 1 og 2, er kompetente efter 1992-ansvarskonventionens bestemmelser herom i forholdet til den for skaden ansvarlige, også kompetente i en sag mod den supplerende fond. Det gælder dog ikke, hvor sag i anledning af samme skade mod skibets ejer eller forsikringsgiver er rejst i en anden kontraherende stat til 2003-fondsprotokollen. Er sag på den anden side rejst i en 1992-stat, der ikke har tilsluttet sig 2003-fondsprotokollen, kan sag mod den supplerende fond vedrørende samme skade samtidigt rejses i en anden stat, der har tilsluttet sig protokollen. Dette betyder, at der kan opstå tilfælde, hvor der føres sager om den samme ulykke to steder – eksempelvis i en "ren" 1992-stat og i en 2003-stat, hvis der er indtrådt skade i begge lande. Skadelidte har i disse situationer frihed til at vælge, i hvilken af de to stater den pågældende ønsker at rejse sagen, men kan kun rette krav mod den supplerende fond ved sag rejst i 2003-staten.

Til § 1, nr. 13-15

Stk. 2-4, der bliver stk. 3-5, indeholder konsekvensrettelser som følge af udvidelsen til også at omfatte 2003-fondsprotokollen.

Stk. 2, der bliver stk. 3, indeholder en værnetingsbestemmelse for de tilfælde, hvor dansk domstol er kompetent. Sø- og Handelsretten er efter de gældende regler dansk værneting for sager mod 1992-fonden, og lovforslaget udstrækker denne regel til også at gælde for den supplerende fond.

Stk. 3, der bliver stk. 4, indeholder en bestemmelse, der giver 1992-fonden ret til at indtræde som hovedintervenient i sager, der er anlagt mod skibets ejer eller dennes forsikringsgiver. Dommen får i så fald bindende virkning for fonden i den forstand, at den ikke skal kunne bestride, hvad der er fundet bevist i den på-

gældende sag. Lovforslaget udstrækker denne ret til at omfatte den supplerende fond.

Efter stk. 4, der bliver stk. 5, kan parterne i en sag efter dette kapitel endvidere adcitere, dvs. procestilvarsle, de to fonde med samme retsvirkning som nævnt i bemærkningerne til stk. 3. Er fondene derimod ikke af egen drift indtrådt som parter i sagen, eller har parterne ikke, eller ikke i så god tid, at den pågældende fond effektivt har kunnet varetage sine interesser, adciteret fonden, er retsafgørelsen uden virkning for den pågældende fond.

Til § 1, nr. 16

Rettelsen er en konsekvens af den nye definition af 1992-fonden i § 191, stk. 8.

Til § 1, nr. 17

Der indsættes et nyt stk. 3 i § 205 vedrørende 2003-fondsprotokollen.

Hovedprincippet er, at domme, der er afsagt af en ifølge protokollen kompetent domstol, skal anerkendes af andre protokolstater og kunne fuldbyrdes dér, når de kan fuldbyrdes i den stat, hvor de er afsagt. Den stat, hvor dommen ønskes fuldbyrdet, kan stille formelle krav til fuldbyrdelsesproceduren, men kan ikke tage sagens realiteter op på ny. Eksekutionskraften gælder dog naturligtvis med det forbehold, der følger af, at alle krav skal have forholdsmæssig dækning, hvor ansvars- eller erstatningsbegrænsningsreglerne medfører, at der ikke kan gives fuld dækning.

I 2003-fondsprotokollen er der i artikel 8, stk. 2, indsat en ny bestemmelse, der ikke er at finde i 1992-protokollerne. Bestemmelsen giver de kontraherende stater mulighed for at anvende andre regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme end efter protokollen, såfremt disse regler medfører, at domme afsagt under protokollen vil blive anerkendt og fuldbyrdet mindst i samme udstrækning som efter protokolens regler. Bestemmelsen er indsat, for at man inden for EU kan anvende egne regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme medlemsstaterne imellem (Rådets forordning nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område også kaldet Bruxelles I-forordningen). Bestemmelsen går imidlertid videre end behovet for at respektere regionale regler, idet bestemmelsen ikke udelukker anvendelsen af nationale regler, der går længere end reglen i stk. 1. Danmark er ikke omfattet af Bruxelles I-forordningen og er derfor ikke forpligtet til at anvende reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse i denne. Man vil derfor ikke udnytte denne